

עמוד 5

משאלות אפיקורס טלית שכולה תכלת צריכה ציצית?

קרית ענבים, איפוא שנוטעים גפנים קרוב למאה מינים, עצי פרי מכל המינים, עצי שרף מכל קצוי תבל, איפוא שהמחלקה לחקלאות ולהתישבות ע"י ועד הצירים רוצה לעשות וגם עושה כל מיני אקספרימנטים חקלאיים, קרית ענבים שבעוד זמן מה תהיה לגן בוטני או מוזיאום במלא מובן המילה – צריכה עוד למוזיאום באותה צורה שאנו חשבנו לסדר? על השאלה הזאת אני רוצה קצת להתעכב.

השאלה הזאת קיבלה פעם את פתרונה באספה כללית.

הפתרון התבטא בזה שהאספה הכללית קבלה בשלמותה את הצעתי על דבר סדור מוזיאום (אמנם המילה "מוזיאום" לפי דעתי לא מגדירה נכון את המושג של אותו מוסד שאנו מדברים עליו).

מאותו זמן עברו כבר כחודשיים – ומכיוון שהמוזיאום עדיין לא נוצר השאלה שוב פעם צפה על סדר היום של האספה בכ"ט שבט. אז מתוך חיפזון השאלה לא קיבלה את פתרונה והיא בטח תתעורר באספה הקרובה. ובכדי להזהיר את החברים מקבלת רזולוציות שאין להן עתיד, אני רוצה קצת לברר את השאלה.

אצלנו העבודה החקלאית צריכה להיות לא מלאכה (-----) כי אם אמנות (-----). לא לאוטומטיות בעבודה אנו שואפים כי אם לעבודה הנותנת ספוק רוחני, המקשרת את העובד לעבודה בקשרים נפשיים. אנו צריכים להתלמד לחרוש, אבל לא פחות מזה חשוב לדעת מתי לחרוש ומתי לא לחרוש. אנו צריכים לדעת לזרוע אבל צריך גם לדעת מתי לזרוע ומדוע בשורות או במפלת – יד, זאת אומרת – אנו צריכים להסתגל לטכניקה של העבודה אבל יחד עם זה צריך ללמוד את טיב כל צמח וצמח, מעלותיו וסגולותיו, תנאי קיומו והתפתחותו, מה הוא מכניס למשק עכשיו ומה יוכל להכניס להבא. זה דורש מהעובד התקשרות לעבודתו, התעניינות מרובה, הסתכלות אטית ולפעמים גם סבלנות מרובה. זה לא בא ביום אחד ואף לא בשנה אחת.

לעבוד, מתוך העבודה להסתכל, ומתוך ההסתכלות ללמוד – זאת צריכה להיות

אקסיומה בשביל כל אחד ואחד המקשר את חייו לחקלאות.